

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 13/10/2017

Αριθμός απόφασης: 5472

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α1 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 534

ΦΑΞ : 213 1604 567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **15/05/2017** και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή τηςμε την επωνυμία «.....», **ΑΦΜ**, με έδρα στο,κατά της τεκμαιρόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., επί της υπ' αριθ./18-01-2017 αίτησης επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού συνολικού ύψους 8.673.180,60€, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **15/05/2017** και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής τηςμε την επωνυμία «.....», **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε **εκπρόθεσμα** ως προς το πρώτο σκέλος του αιτήματος και **εμπρόθεσμα** ως προς το δεύτερο

σκέλος και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την πάροδο απράκτου τριμήνου από την υποβολή στη Δ.Ο.Υ.της με αριθμ. πρωτ./**18-01-2017** αίτησης της προσφεύγουσας περί επιστροφής του συνολικού ποσού των **8.673.180,60€**, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. δεν έκανε δεκτό το αίτημα της.

Συγκεκριμένα, με την ως άνω αίτηση, η προσφεύγουσα, κάτοχος άδειας για την ίδρυση, λειτουργία και εκμετάλλευση καζίνο στα εδαφικά όρια του Δήμου, η οποία της χορηγήθηκε με την υπ' αριθμ./14-02-1995 απόφαση του Υπ. Τουρισμού (ΦΕΚ Β'/15-02-1995) κατά τις προβλέψεις του ν. 2206/1994, **ισχυρίζεται ότι έχει καταβάλει αχρεώστητως**, για μη νομίμως οφειλόμενο φόρο : **α)** χρηματικό ποσό ύψους **7.059.094,17€** για ποσοστό συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου της περιόδου από **01/06/2013 έως 30/06/2014**, που αντιστοιχεί στη παράνομη αύξηση κατά δεκατρείς εκατοστιαίες μονάδες (13%) της συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη από τη διεξαγωγή τυχερών παιγνίων, και **β)** χρηματικό ποσό ύψους **1.614.086,43€**, για Ειδικό Ετήσιο Τέλος κατοχής και άδειας λειτουργίας καζίνο, περιόδου από **01/02/2014 έως 31/10/2016**, που αντιστοιχεί στη παράνομη αύξηση της ετήσιας άδειας από 50.000.000 δρχ (ήτοι 146.735,14€) σε 250.000.000 δρχ (ήτοι 733.675,71€), τα οποία της επιβλήθηκαν με το από 08/11/1996 Ιδιωτικό Συμφωνητικό.

Η προσφεύγουσα κοινοπραξία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά: α) την επανεξέταση και την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης και β) την επιστροφή του συνολικού ποσού των 8.673.180,60€, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, νομιμοτόκως από το χρόνο έκαστης χρηματικής καταβολής, άλλως και επικουρικώς από το χρόνο κατάθεσης της αίτησης προς επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Παράνομη η επιβολή φόρου δια ιδιωτικού συμφωνητικού. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη χαρακτηρίστηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας (αρ. 1521/2013 απόφαση ΣτΕ) και από τα Διοικητικά Δικαστήρια (αρ. 4724/2015 απόφαση Διοικ.Εφ.Αθ. και αρ. Ν12/2016 απόφαση Διοικ.Εφ.Τρίπολης) ως φόρος, έπεται ότι και η εν γένει συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη από τη διεξαγωγή τυχερών παιγνίων, αλλά και το ειδικό τέλος υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου αποτελούν φόρο. Ως εκ τούτου το επιπλέον ποσοστό 13% επί των μικτών κερδών από τη διεξαγωγή τυχερών παιγνίων και το επιπλέον ποσό 200 εκ. δρχ. που καταβάλλει ημας δυνάμει του από 8-11-1996 Ιδιωτικού Συμφωνητικού εισπράττεται παρανόμως από το Ελληνικό Δημόσιο, διότι η φορολογική αυτή υποχρέωση τους έχει επιβληθεί με ιδιωτική σύμβαση και όχι με νόμο.

Από τις διατάξεις όμως του άρθρου 78 του Συντάγματος προκύπτει ότι αντίκειται στο Σύνταγμα η επιβολή φόρου και ο καθορισμός του συντελεστή αυτού δια ιδιωτικού συμφωνητικού.

2. Ακυρότητα του Ιδιωτικού Συμφωνητικού. Τούτο ειδικότερα για δύο λόγους: α) διότι η Υπουργός Ανάπτυξης στερείτο αρμοδιότητας / εξουσιοδότησης να συμβληθεί στην κατάρτιση του Ιδιωτικού αυτού Συμφωνητικού και β) διότι το περιεχόμενο του Ιδιωτικού Συμφωνητικού αντίκειται στο Ν. 2206/1994 και στις κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες υπ' αρ./30-5-1994 και/14-2-1995 Αποφάσεις του Υπουργού Τουρισμού.
3. Πλημμέλειες της προσβαλλομένης πράξης και συγκεκριμένα η σιωπηρή απόρριψη της αίτησης αντίκειται στις αρχές της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και στο άρθρο 17 παρ. 1 του Συντάγματος και στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Επειδή, με το **ν. 2206/1994** περί ίδρυσης, οργάνωσης, λειτουργίας, έλεγχου καζίνων κ.λπ. επιτράπηκε η χορήγηση αδειών λειτουργίας επιχειρήσεων καζίνο στην ελληνική επικράτεια (άρθρο 1§1), μία εκ των οποίων (αδειών) κατανεμήθηκε στα όρια του ΔήμουΝομού (άρθρο 1§1 περ. ε').

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 1§§7 και 14** του ανωτέρω νόμου, οι άδειες λειτουργίας των επιχειρήσεων καζίνο παραχωρούνται με απόφαση του Υπουργού Τουρισμού, μετά από διεθνή πλειοδοτικό διαγωνισμό, διενεργούμενο από επταμελή επιτροπή, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 1§4 εδ. β' του ανωτέρω Νόμου, οι χορηγούμενες άδειες είναι οριστικές και δεν επιτρέπεται η χορήγηση προσωρινών αδειών ή οποιαδήποτε λειτουργία της επιχείρησης κατά παρέκκλιση από τους όρους που καθορίζονται στην άδεια.

Επειδή, με το άρθρο **2§§8 και 9** του ν. 2206/1994 ορίζεται ότι:

«8. Η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη παιχνιδιών δεν μπορεί να είναι κατώτερη από:

α) Τριάντα τοις εκατό (30%) για τις επιχειρήσεις καζίνων των νομών Αττικής, Θεσσαλονίκης, των νήσων Κρήτης, Κέρκυρας, Ρόδου και του νομού Αχαΐας.

β) Είκοσι τοις εκατό (20%) στις υπόλοιπες επιχειρήσεις.

Καταβάλλεται μηνιαία και εισπράττεται κατά τις διατάξεις για το φόρο προστιθέμενης αξίας.

9. Το ειδικό ετήσιο τέλος υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου καθορίζεται σε δρχ. 1.200.000.000 για καθένα από τα καζίνα των νομών Αθηνών, Θεσσαλονίκης κς Κρήτης και σε δρχ. 200.000.000 για καθένα από τα καζίνα των νήσων Ρόδου, Κέρκυρας και νομού Αχαΐας και σε δρχ. 50.000.000 για καθένα από τα υπόλοιπα, τα οποία ποσά αποδίδονται στον Ε.Ο.Τ..».

Επειδή, έχοντας υπόψη τις διατάξεις του ν. 2206/1994, ο Υπουργός Τουρισμού με την αριθ./30-05-1994 Υπουργική απόφασή του (ΦΕΚ´6/6/1994) προκήρυξε διεθνή

πλειοδοτικό διαγωνισμό για την παραχώρηση δέκα (10) αδειών λειτουργίας καζίνο εκ των οποίων μια κατανεμήθηκε (άρθρο 1 περ. η΄) στα όρια του Δήμου

Επειδή, με την με αριθ./14-02-1995 (ΦΕΚ/15-02-1995) απόφαση του Υπουργού Τουρισμού, το Ελληνικό Δημόσιο παραχώρησε, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2206/1994, στην προσφεύγουσα κοινοπραξία την άδεια για την ίδρυση, οργάνωση, λειτουργία και εκμετάλλευση καζίνο στα όρια του Δήμου

Επειδή, στο άρθρο 3 της ως άνω Υπουργικής Απόφασης προβλέφθηκαν οι οικονομικές υποχρεώσεις που οφείλει να εγγυάται να εκπληρώσει στο ακέραιο η κοινοπραξία για την παραχώρηση της άδειας και συγκεκριμένα στην παράγραφο 3.2.4 καθορίζονται τα άμεσα οικονομικά οφέλη του Δημοσίου ως εξής:

α) Ειδικό ετήσιο τέλος υπέρ του Δημοσίου.

Ο κάτοχος της άδειας υποχρεούται να καταβάλει στο Δημόσιο ειδικό ετήσιο τέλος ποσού 50.000.000 δραχμών το οποίο θα αποδίδεται στον Ε.Ο.Τ. με την καταβολή σ' αυτόν μηνιαίως από την έναρξη λειτουργίας του καζίνο και καθ' όλη η διάρκεια της λειτουργίας των διατάξεων του Φ.Π.Α. αναλογικά εφαρμοζομένων για την είσπραξη του ποσού αυτού.

β) Συμμετοχή του Δημοσίου στα μικτά κέρδη των παιχνιδιών

Ο κάτοχος της άδειας υποχρεούται να καταβάλει στο Ελληνικό Δημόσιο για τη συμμετοχή του Δημοσίου στα μικτά κέρδη των παιχνιδιών ποσοστό 20% σύμφωνα με το ν. 2206/1994 (άρθρο 2 παρ. 8β) και την προσφορά του που έγινε αποδεκτή.

Η συμμετοχή αυτή υπολογίζεται και καταβάλλεται μηνιαία και εισπράττεται κατά τις διατάξεις για το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας.

Επειδή, την παραπάνω Υπουργική Απόφαση, ακολούθησε κατά της προβλέψεις του άρθρου 9.2 της προκήρυξης (αριθ./30-05-1994 Υπουργική απόφαση του Υπουργού Τουρισμού), η υπογραφή της με αριθ./03-04-1995 **σύμβασης** μεταξύ της προσφεύγουσας κοινοπραξίας και του Υπ. Τουρισμού με περιεχόμενο απολύτως ταυτόσημο με εκείνο της Υπουργικής απόφασης περί παραχώρησης άδειας λειτουργίας.

Επειδή, στη συνέχεια με το από **08/11/1996** ιδιωτικό συμφωνητικό που υπεγράφη μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Ανάπτυξης, της κοινοπραξίας και της εταιρίας «.....», η οποία συμβλήθηκε ως μέλος της κοινοπραξίας, αλλά και αυτοτελώς ως πρωτοφειλέτριας, συμφωνήθηκε μεταξύ άλλων η αύξηση της συμμετοχής του Δημοσίου στα μικτά κέρδη των παιγνίων σε ποσοστό 33% ανεξάρτητα από το ύψος αυτών και η αύξηση του ειδικού ετήσιου τέλους από δραχμές πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) που η κάτοχος της άδειας του καζίνο καταβάλλει στο Δημόσιο και αποδίδεται στον ΕΟΤ, στο ποσό των διακοσίων πενήντα εκατομμυρίων δραχμών (250.000.000 δρχ). Ειδικά επί των μικτών κερδών τυχερών παιγνίων τα οποία προέρχονται από αλλοδαπούς πελάτες του κατόχου αδείας καζίνοοι οποίοι επισκέπτονται την επιχείρηση καζίνο από το εξωτερικό με ειδικά οργανωμένες ομάδες (JUKETS) το ποσοστό που καταβάλλεται στο Ελληνικό Δημόσιο καθορίστηκε σε είκοσι οκτώ (28%)

τοις εκατό. Οι αυξημένες αυτές υποχρεώσεις ισχύουν για όσο χρόνο λειτουργεί στον νομόένα μόνο καζίνο και αυτό δεν λειτουργεί επί του οδικού άξονα

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος Ε, υποπαράγραφος Ε.7, περίπτωση 10 γ' του **ν. 4093/2012** ορίζεται ότι:

«γ. Η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη παιγνίων, που καθορίζεται στην παρ. 8 του άρθρου 2 του ν. 2206/1994, στις περ. ε' της παρ. 1 και β' της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του ν. 3139/2003, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί και ισχύουν για κάθε μία από τις λειτουργούσες επιχειρήσεις καζίνο της χώρας, αυξάνεται κατά δύο (2) ποσοστιαίες μονάδες.»

Επειδή, εν προκειμένω, με την υπό κρίση με αριθμ. πρωτ./18-01-2017 αίτησή της προς τη Δ.Ο.Υ....., η προσφεύγουσα **ισχυρίζεται ότι έχει καταβάλει αχρεώστητως**, για μη νομίμως οφειλόμενο φόρο: **α)** χρηματικό ποσό ύψους **7.059.094,17€** για ποσοστό συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου της περιόδου από **01/06/2013 έως 30/06/2014**, που αντιστοιχεί στη παράνομη αύξηση κατά δεκατρείς εκατοστιαίες μονάδες (13%) της συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη από τη διεξαγωγή τυχερών παιγνίων, και **β)** χρηματικό ποσό ύψους **1.614.086,43€**, για Ειδικό Ετήσιο Τέλος κατοχής και άδειας λειτουργίας καζίνο, περιόδου από **01/02/2014 έως 31/10/2016**, που αντιστοιχεί στη παράνομη αύξηση της ετήσιας άδειας από 50.000.000 δρχ (ήτοι 146.735,14€) σε 250.000.000 δρχ (ήτοι 733.675,71€), τα οποία της επιβλήθηκαν με το από 08/11/1996 Ιδιωτικό Συμφωνητικό.

Α. Ως προς το δικαίωμα συμμετοχής του δημοσίου στα μικτά κέρδη παιγνιδιών καζίνο ν.2206/1994.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 61§5 του ν.2238/1994 ορίζεται ότι:

«5. Όταν ο φορολογούμενος έχει αμφιβολίες αναφορικά με την υποχρέωση επίδοσης δήλωσης για ορισμένα στοιχεία φορολογητέας ύλης, έχει το δικαίωμα να υποβάλει δήλωση στην οποία γίνεται ρητή γι' αυτό επιφύλαξη, η οποία πρέπει να είναι ειδική και αιτιολογημένη. Κάθε γενική και αόριστη επιφύλαξη θεωρείται ανύπαρκτη και δεν επιφέρει κανένα αποτέλεσμα. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας υποχρεούται να απαντήσει στην επιφύλαξη μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης ως εξής:

α) Είτε να δεχθεί την επιφύλαξη και να διαγράψει το ποσό της φορολογητέας ύλης για το οποίο έγινε η επιφύλαξη.

β) Είτε να απορρίψει την επιφύλαξη και να γνωστοποιήσει αυτό στο φορολογούμενο με ιδιαίτερη ανακοίνωση, την οποία θα του επιδώσει με απόδειξη ή με το κοινοποιούμενο για άλλες ανακρίβειες της δήλωσης φύλλο ελέγχου ή με το φύλλο ελέγχου που εκδόθηκε μετά από τη διενέργεια ελέγχου. Στην περίπτωση αυτή, αν δεν επέλθει διοικητική επίλυση της διαφοράς, ο φορολογούμενος δικαιούται να ζητήσει από το διοικητικό πρωτοδικείο, είτε με την προσφυγή που ασκεί για τυχόν άλλες διαφορές που προέκυψαν από τον έλεγχο, είτε με αυτοτελή αίτηση που υποβάλλεται μέσα στην προθεσμία για την υποβολή της προσφυγής, τη διαγραφή του ποσού της φορολογητέας ύλης

για την οποία έγινε η επιφύλαξη. Η συζήτηση για την προσφυγή ή την αίτηση αυτή ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου προσδιορίζεται, κατά προτίμηση, μέσα σε τρεις (3) μήνες το αργότερο από την κατάθεση της προσφυγής ή της αίτησης.

Κατά τον ίδιο τρόπο μπορεί να γίνει επιφύλαξη αναφορικά με το χαρακτηρισμό της φορολογητέας ύλης και την υπαγωγή της σε άλλη φορολογία ή σε άλλη κατηγορία ή σε μειωμένο φορολογικό συντελεστή ή στις εκπτώσεις από το φορολογούμενο εισόδημα κ.λπ. Ειδικώς, όταν πρόκειται για υπαγωγή σε άλλη φορολογία ή κατηγορία εισοδήματος και γίνει δεκτή η επιφύλαξη, η δήλωση λογίζεται ότι υποβλήθηκε για τη φορολογία ή την κατηγορία αυτή. Η επιφύλαξη δεν συνεπάγεται αναστολή της βεβαίωσης και είσπραξης του αμφισβητούμενου φόρου. Όταν η επιφύλαξη γίνει δεκτή από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ή το διοικητικό δικαστήριο, ενεργείται νέα εκκαθάριση του φόρου της δήλωσης και το επιπλέον ποσό αυτού που βεβαιώθηκε ή καταβλήθηκε εκπίπτει ή συμψηφίζεται με το φόρο που προκύπτει με βάση τα οριστικά στοιχεία, όταν αυτός είναι μεγαλύτερος από το φόρο που προέκυψε με βάση τα στοιχεία της δήλωσης. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο επιπλέον φόρος επιστρέφεται.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου **20 του ν. 4174/2013** ορίζεται ότι:

«1. Όταν ο φορολογούμενος αμφιβάλλει σχετικά με την υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης, έχει δικαίωμα να υποβάλει φορολογική δήλωση με επιφύλαξη, η οποία πρέπει να είναι ειδική και αιτιολογημένη. Κάθε γενική ή αόριστη επιφύλαξη θεωρείται άκυρη και δεν επιφέρει κανένα αποτέλεσμα. Ο Γενικός Γραμματέας δύναται να δεχθεί την επιφύλαξη και να διαγράψει το ποσό «της φορολογητέας ύλης για την οποία» διατυπώθηκε η επιφύλαξη εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή της δήλωσης. Σε περίπτωση απόρριψης της επιφύλαξης ή παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας απάντησης, ο φορολογούμενος μπορεί να προσφύγει στην Ειδική Διοικητική Διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 63 του Κώδικα.

2. Ομοίως μπορεί να διατυπωθεί επιφύλαξη σε ό,τι αφορά το χαρακτηρισμό της φορολογητέας ύλης και την υπαγωγή της σε άλλη φορολογία, σε άλλη κατηγορία, σε μειωμένο φορολογικό συντελεστή ή σε σχέση με τυχόν εφαρμοστέες εκπτώσεις και απαλλαγές.

Ειδικά, προκειμένου για την υπαγωγή σε άλλη φορολογία ή κατηγορία, αν γίνει δεκτή η επιφύλαξη, η δήλωση θεωρείται ότι υποβλήθηκε «εμπρόθεσμα» για τη φορολογία ή κατηγορία αυτή. Η επιφύλαξη δεν συνεπάγεται την αναστολή της είσπραξης του φόρου. Σε περίπτωση αποδοχής της επιφύλαξης από τον Γενικό Γραμματέα, ο φόρος που τυχόν καταβλήθηκε αχρεωστήτως, επιστρέφεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 42 του Κώδικα.

3. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα ορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου **63§1 του ν. 4174/2013** ορίζεται ότι:

«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση, « ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης» οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη

φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη «ή παρέλειψε την έκδοση της» και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημα του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν «ή από τη συντέλεση της παράλειψης.»

Επειδή, για το χρονικό διάστημα από **01/06/2013 έως και 30/06/2014** η προσφεύγουσα υπέβαλε τις κάτωθι δηλώσεις στη Δ.Ο.Υ., για την απόδοση του δικαιώματος 35% του δημοσίου στα μικτά κέρδη παιγνίων :

ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ (1)	ΜΙΚΤΑ ΚΕΡΔΗ ΠΑΙΓΝΙΩΝ € (2)	Συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου 35% (3)	Προσαυξήσεις (4)	Βεβαιωθέν Ποσό (5)	Ημερομ. Παραλαβής δήλωσης με επιφύλαξη (6)	Ημερομ. που συντελείται η τεκμ. Αρνητ. Απάντηση (7)
06/2013	6.835.973,14	2.392.590,60	23.925,91	2.416.516,51	22/07/2013	21/10/2013
07/2013	6.800.406,95	2.380.142,43	285.617,09	2.665.759,52	27/03/2014	26/06/2014
08/ 2013	7.828.930,56	2.740.125,70	164.407,54	2.904.533,24	20/01/2014	21/04/2014
09/ 2013	5.989.192,48	2.096.217,37	188.659,56	2.284.876,93	27/03/2014	26/06/2014
10/ 2013	6.163.552,42	2.157.243,35	161.793,25	2.319.036,60	27/03/2014	26/06/2014
11/2013	5.967.911,07	2.088.768,87	125.326,13	2.214.095,00	27/03/2014	26/06/2014
12/ 2013	6.895.683,22	2.413.489,13	108.607,01	2.522.096,14	27/03/2014	26/06/2014
01/ 2014	6.450.274,74	2.257.596,16		2.257.596,16	20/02/2014	22/05/2014
02/2014	5.590.395,02	1.956.638,26		1.956.638,26	20/03/2014	19/6/2014
03/2014	6.499.772,61	2.274.920,41		2.274.920,41	22/04/2014	22/07/2014
04/2014	4.831.377,55	1.690.982,14		1.690.982,14	16/05/2014	15/08/2014
05/2014	3.154.774,63	1.104.171,12		1.104.171,12	30/06/2014	29/09/2014
06/2014	2.897.286,32	1.014.050,21		1.014.050,21	29/07/2014	28/10/2014
Σύνολο	75.905.530,71	26.566.935,75	1.058.336,49	27.625.272,25		

Επειδή, στο σώμα όλων των ως άνω δηλώσεων αναγραφόταν το εξής κείμενο:

«Η παρούσα δήλωση υποβάλλεται α) **με τη ρητή επιφύλαξη τηςως προς τον έλεγχο της νομιμότητας του επιπλέον ποσοστού δύο τοις εκατό (2%)**, κατά το οποίο αυξήθηκε η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στο μικτά κέρδη παιγνίων, όπως αυτό επιβλήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου πρώτου, παράγραφος Ε, υποπαράγραφος 7.7, περίπτωση 10 του ν. 4093/2012 (ΦΕΚ 222/12-11-2012, Τεύχος Α΄) και ισχύει σήμερα, σύμφωνα με τα όσα λεπτομερώς εκτίθενται στην συνημμένη ρητή δήλωση επιφύλαξης καθώς επίσης και β) **με την ρητή επιφύλαξη τηςως προς τον έλεγχο της νομιμότητας του επιπλέον ποσοστού δεκατρία τοις εκατό (13%)**, κατά το οποίο αυξήθηκε η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη

παιγνίων με το από 08/11/1996 ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ τηςκαι του Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τα όσα λεπτομερώς εκτίθενται στην συνημμένη ρητή δήλωση επιφύλαξης.».

Επομένως, η προσφεύγουσαυπέβαλε τις υπό κρίση δηλώσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 61§5 του ν. 2238/1994 και του άρθρου 20 «δήλωση με επιφύλαξη» του ν.4174/2013.

Επειδή, με την παρέλευση άπρακτης της ως άνω προθεσμίας (90 ημερών) από την υποβολή στη Δ.Ο.Υ. της κάθε μιας δήλωσης με επιφύλαξη, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. απέρριψε την επιφύλαξη της προσφεύγουσας Συγκεκριμένα, η ημερομηνία που συντελείται η παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας απάντησης της κάθε υποβληθείσας δήλωσης για συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά της κέρδη από τυχερά παιχνίδια προκύπτει από τον ως άνω πίνακα (στήλη 7).

Επειδή, η προσφεύγουσα μπορούσε να προσφύγει στην Ειδική Διοικητική Διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 63, εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία συντέλεσης των ως άνω παραλείψεων.

Επειδή, ακόμη και για τη δήλωση που αφορά το χρονικό διάστημα από 01/06/2014 έως 30/06/2014 που είναι η τελευταία υποβληθείσα, την 29/07/2014, η παράλειψη συντελείται την **28/10/2014**.

Επειδή, η υπό κρίση προσφυγή, ως προς το σκέλος αυτού του αιτήματος, ασκήθηκε **εκπρόθεσμα** την **15/05/2017**, ήτοι μετά την πάροδο της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών από την συντέλεση της παράλειψης (επί σιωπηρής αρνητικής απόρριψης), και ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί ως **απαράδεκτη**.

Επειδή, με την με αριθ./18-01-2017 αίτηση, η προσφεύγουσα επαναλαμβάνει τους ισχυρισμούς της, όπως αυτοί λεπτομερώς εκτίθενται στις συνημμένες ρητές ως άνω υποβληθείσες δηλώσεις επιφύλαξης, δεν δύναται η αίτηση αυτή να αναβιώσει το ενδικοφανές στάδιο,

Β. Ως προς το Ειδικό Ετήσιο Τέλος κατοχής και άδειας λειτουργίας καζίνο

Επειδή, η προσφεύγουσα υπέβαλε κάθε μήνα για την εξεταζόμενη περίοδο από Φεβρουάριο 2014 έως Οκτώβριο 2016 δηλώσεις απόδοσης του ειδικού ετήσιου τέλους για την κατοχή άδειας λειτουργίας καζίνο, ποσού 250.000.000 δρχ ή 733.675,70€ ετησίως, ήτοι 61.139,64€ μηνιαίως.

Επειδή, η προσφεύγουσα κοινοπραξία κατά την υποβολή των σχετικών δηλώσεων δεν διατύπωσε καμία επιφύλαξη για την καταβολή των ως άνω ποσών.

Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση, πρώτη φορά η προσφεύγουσα επικαλείται **ότι έχει καταβάλει αχρεώστητως**, για μη νομίμως οφειλόμενο φόρο χρηματικό ποσό ύψους **1.614.086,43€**, για Ειδικό Ετήσιο Τέλος κατοχής και άδειας λειτουργίας καζίνο, περιόδου από **01/02/2014 έως 31/10/2016**, που αντιστοιχεί στη παράνομη αύξηση της ετήσιας άδειας **από** 50.000.000 δρχ (ήτοι 146.735,14€) **σε** 250.000.000 δρχ (ήτοι 733.675,71€), το οποίο της επιβλήθηκε με το από 08/11/1996 Ιδιωτικό Συμφωνητικό.

Επειδή, η υπό κρίση προσφυγή, ως προς το σκέλος αυτού του αιτήματος, ασκήθηκε **εμπρόθεσμα** την **15/05/2017**, ήτοι μέσα στη προθεσμία των τριάντα (30) ημερών από την συντέλεση της παράλειψης (επί σιωπηρής αρνητικής απόρριψης), και ως εκ τούτου εξετάζεται.

Επειδή, στο με αριθμ./19-05-2014 έγγραφο της Επιτροπής Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων της Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (αρ. πρωτ. εισπερχ./20-05-2014) μεταξύ άλλων αναφέρεται:

« Οι αιτιάσεις της, με τις οποίες αμφισβητεί τη νομιμότητα τόσο της αύξησης κατά 13% της συμμετοχής του Δημοσίου στα μικτά κέρδη των παιγνίων όσο και της αύξησης του ειδικού υπέρ του Δημοσίου ετήσιου τέλους στο ποσό των δραχμών 250.000.000 **είναι αβάσιμες** και αυτό γιατί:

1. Η με το εν λόγω ιδιωτικό συμφωνητικό αύξηση της συμμετοχής του Δημοσίου στα μικτά κέρδη των παιγνίων και αύξηση του ειδικού, υπέρ του Δημοσίου, ετήσιου τέλους έγινε σε ανταπόδοση συγκεκριμένης αντιπαροχής εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου προς την, καθώς ως προαναφέρθηκε, ησυμφώνησε να καταβάλει τα αυξημένα μικτά κέρδη του Δημοσίου και το αυξημένο ειδικό ετήσιο τέλος για όσο χρονικό διάστημα το Ελληνικό Δημόσιο δεν δώσει άδεια λειτουργίας σε επιχείρηση καζίνο στο οδικό άξονα ή σε δεύτερη επιχείρηση καζίνο στο νομό Επομένως, τα συμφωνηθέντα με το υπό κρίση ιδιωτικό συμφωνητικό νέα ποσά δεν έχουν, όπως εσφαλμένα ισχυρίζεται η, το χαρακτήρα της φορολογικής επιβάρυνσης και δεν αποτελούν κανενός είδους φόρο αφού αυτά καταβάλλονται από τηνως συμβατικό τίμημα έναντι της ανωτέρω αναφερόμενης ειδικής αντιπαροχής του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία παρέχεται στηναδιαλείπτως μέχρι σήμερα, και η οποία διασφαλίζει στην κοινοπραξία τη μη ύπαρξη ανταγωνισμού από άλλη επιχείρηση καζίνο που ενδεχομένως θα έπαιρνε μια νέα άδεια. Πρόκειται, δηλαδή, για μια καθαρά αμοτεροβαρή σύμβαση με παροχή και αντιπαροχή (τίμημα). Το γεγονός ότι το τίμημα αυτό συμφωνήθηκε ως ποσοστό επί του μικτού κέρδους παιγνίων δεν μεταβάλλει τη φύση του ως τέτοιου και δεν το καθιστά φόρο.

Κατά συνέπεια, εφόσον οι εν λόγω αυξήσεις δεν αποτελούν φόρο, η πρόβλεψή τους με το υπό κρίση ιδιωτικό συμφωνητικό είναι καθόλα νόμιμη και απορριπτέος τυγχάνει ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός της

Περαιτέρω, τόσο η υπογραφή όσο και το περιεχόμενο του από 08/11/1996 ιδιωτικού συμφωνητικού, και ειδικότερα η συμφωνία περί αύξησης του ποσοστού συμμετοχής του Δημοσίου στα μικτά κέρδη των παιγνίων και η αύξηση του ειδικού ετήσιου τέλους, είναι αποτέλεσμα της εκδήλωσης ελεύθερης βούλησης από τηνκαι όχι αναγκαστικής προσχώρησης ή αποδοχής μονομερώς επιβληθέντων από το Δημόσιο όρων. Η βούληση αυτή τηςδεν ήταν προϊόν πίεσης ή οποιαδήποτε μορφής πειθαναγκασμού, αλλά έχει ως αντίκρισμα τα σημαντικά αντισταθμίσματα ότι οι εν λόγω αυξήσεις θα ισχύουν για όσο χρονικό διάστημα θα λειτουργεί στο νομόμόνο ένα καζίνο και αυτό όχι επί του οδικού άξονα (βλ. παρ. 1 στοιχ. α και γ του εν λόγω συμφωνητικού).

Περαιτέρω, ηουδέποτε επιφυλάχθηκε ως προς την καταβολή των ποσών που αντιστοιχούν στα συμφωνηθέντα με το ιδιωτικό συμφωνητικό αυξημένο ποσοστό συμμετοχής του Δημοσίου στα μικτά κέρδη της από τα παιχνίδια του καζίνο, ούτε ισχυρίζεται ότι εξέφρασε κατά το παρελθόν οποιαδήποτε σχετική επιφύλαξη. Αντίθετα, επίσυναπτά έτη καταβάλλει ή δεσμεύεται με πράξεις και δηλώσεις της ότι θα καταβάλει ανεπιφύλακτα τα χρηματικά ποσά που αντιστοιχούν στις αναληφθείσες με το εν λόγω ιδιωτικό συμφωνητικό οικονομικές της υποχρεώσεις έναντι του Δημοσίου.

Εξάλλου, σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 2 του ν. 2206/1994, το ελάχιστο ποσοστό της συμμετοχής του Δημοσίου στα μικτά κέρδη για τη θέση καζίνο εντός των ορίων του Δήμου, ορίστηκε στο 20%. Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η διασφάλιση των οικονομικών συμφερόντων του Δημοσίου και όχι βεβαίως των κατόχων των αδειών καζίνο, καθώς γι' αυτούς ενδεχόμενος περιορισμός ως προς το ύψος της προσφοράς τους θα συνιστούσε περιορισμό της συνταγματικά κατοχυρωμένης οικονομικής τους ελευθερίας. Κατά συνέπεια, στο βαθμό που η συμφωνηθείσα, δυνάμει του ιδιωτικού συμφωνητικού, συμμετοχή του Δημοσίου στα μικτά κέρδη από τα παίγνια ανέρχεται σε ποσοστό ανώτερο από το προβλεπόμενο στο νόμο ως ελάχιστο, εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον καθώς διασφαλίζονται τα οικονομικά συμφέροντα του Δημοσίου και ως εκ τούτου η σχετική συμφωνία είναι έγκυρη.

Σύμφωνα με το άρθρο 79 του ν.2362/1995 «*Συμβάσεις από τις οποίες δημιουργούνται υποχρεώσεις σε βάρος του Δημοσίου, δεν δύναται να συνομολογηθούν εάν δεν προβλέπονται από γενικές ή ειδικές διατάξεις ή δεν συντελούν στην εκπλήρωση των σκοπών του*». Σύμφωνα και με την με αριθ. 374/2012 γνωμοδότηση του ΝΣΚ η ανωτέρω διάταξη μπορεί να αποτελέσει νόμιμο έρεισμα για τη σύναψη από τη διοίκηση σύμβασης και του καθορισμού του περιεχομένου της ακόμα και όταν αυτό δεν προβλέπεται από γενική ή ειδική διάταξη, εφόσον και κατά το μέρος που η σύμβαση αυτή συντελεί στην εκπλήρωση συγκεκριμένων δημοσίων σκοπών, οι οποίοι είτε προβλέπονται ρητά στις διατάξεις της οικείας νομοθεσίας, είτε συνάγονται από το περιεχόμενό τους. Τούτο δε, χωρίς να κάμπτεται ο κανόνας ότι στις συμβάσεις που συνάπτει η διοίκηση δεν εφαρμόζεται η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων και της αυτονομίας της ιδιωτικής βούλησης αλλά η αρχή της νομιμότητας της διοικητικής δράσης. Ακολούθως, σύμφωνα με το άρθρο 20 §1 του ως άνω νόμου «*Διατάκτης είναι ο Υπουργός ή το προβλεπόμενο από τις οργανωτικές διατάξεις όργανο του φορέα της Γενικής Κυβέρνησης είτε άλλο εξουσιοδοτημένο από αυτούς όργανο, το οποίο αναλαμβάνει υποχρεώσεις σε βάρος των πιστώσεων του προϋπολογισμού του φορέα του και προσδιορίζει τις απαιτήσεις σε βάρος του*». Στο δε άρθρο 81 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «*Επιφυλασσόμενης της ισχύος ειδικών διατάξεων, κάθε σύμβαση του Δημοσίου καταρτίζεται μόνο υπό του αρμοδίου Διατάκτη ή υπό του ειδικώς εξουσιοδοτημένου από αυτόν Δημοσίου οργάνου. Η εξουσιοδότηση πρέπει να είναι γραπτή και προγενέστερη του χρόνου κατάρτισης της συμβάσεως*». Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει σαφώς ότι νόμιμος εκπρόσωπος του Δημοσίου για τη συνομολόγηση σύμβασης είναι καταρχήν, εκτός αν άλλως ορίζουν ειδικές διατάξεις, ο οικείος

Υπουργός ή άλλο εξουσιοδοτημένο αρμόδιο όργανο (Διατάκτης), εν προκειμένω δηλ. Ο Υπουργός Ανάπτυξης (Τουρισμού).

Επί τη βάσει των ανωτέρω, μπορεί να υποστηριχθεί ότι είναι επιτρεπτή κατά νόμο η σύναψη σύμβασης από πλευράς του Ελληνικού Δημοσίου ακόμη και αν η υπογραφή της δεν προβλέπεται ρητά από το νόμο, εφόσον αυτή συντελεί στην εκπλήρωση των συγκεκριμένων κάθε φορά δημοσίων σκοπών, που προβλέπονται από τις οικείες διατάξεις στο πλαίσιο των οποίων, πραγματοποιείται η σύναψη της σύμβασης. Στο πλαίσιο αυτό μπορεί να θεωρηθεί νόμιμη η σύναψη του συμφωνητικού και δη από τον Υπουργό Ανάπτυξης ως νομίμου εκπροσώπου του Ελληνικού Δημοσίου κατ' άρθρο 81 του ν. 2362/1995 και αυτό, γιατί η σύναψη του εν λόγω συμφωνητικού εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και τους ειδικούς σκοπούς της οικείας νομοθεσίας που διέπει την ίδρυση και λειτουργία καζίνο στη χώρα, καθώς αυξάνει τη συμμετοχή του Δημοσίου στα μικτά κέρδη από τα παίγνια του καζίνοκαι το ειδικό ετήσιο υπέρ του Δημοσίου τέλος, αλλά και διασφαλίζει τη βιωσιμότητα του καζίνο, σκοποί που σε κάθε περίπτωση καλύπτονται από τους ειδικούς σκοπούς και το πνεύμα των διατάξεων του ν.2206/1994 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστικών και ατομικών διοικητικών πράξεων.».

Επειδή, επιπροσθέτως, με την αριθμ. 1521/2013 επικαλούμενη από την προσφεύγουσα απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (τμήματος β'), το ΣτΕ δεν έκρινε τη φύση του επίδικου ποσού αλλά έκρινε ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δημιουργούν διοικητική διαφορά που εκδικάζεται αρμοδίως όχι από το Συμβούλιο της Επικρατείας αλλά από τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και σύμφωνα με το άρθρο 34§1 του ν.1968/1991 παρέπεμψε την κρινόμενη αίτηση να εκδικαστεί ως προσφυγή, στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών.

Επειδή, ομοίως, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι με την αριθ. 4724/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και με την αριθ. Ν12/2016 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Τρίπολης, κρίθηκε πως το επίδικο ποσό προς επιστροφή είναι φόρος είναι αβάσιμος διότι:

στη σκέψη 6 της ως άνω απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και στη σκέψη 4 της ως άνω απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Τρίπολης **κρίθηκε μιν** ότι εφόσον ο Κ.Δ.Δ. δεν περιέχει διάταξη περί προσδιορισμού της έννοιας της φορολογικής διαφοράς (ΣτΕ 834/2010 Ολομ, 4603/2012), οι διαφορές που δημιουργούνται σχετικά με τα ποσά συμμετοχής του Δημοσίου στα μικτά κέρδη παιχνιδιών καζίνο καθώς και για το ειδικό ετήσιο τέλος υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου λογίζονται ως φορολογικές διαφορές, προκειμένου τα αίτημα επιστροφής της κοινοπραξίας να υπάγεται εις την δικαιοδοσία των τακτικών φορολογικών δικαστηρίων τα οποία εξετάζουν φορολογικές διαφορές που αναφύονται μεταξύ της φορολογικής αρχής και του φορολογούμενου. Σύμφωνα, όμως, με το άρθρο 1 και 73 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (π.δ.331/1985) στις εν λόγω φορολογικές διαφορές περιλαμβάνονται τόσο αιτήματα επιστροφής φόρων όσο και τελών, εισφορών, δασμών και συναφών δικαιωμάτων του δημοσίου.

Επειδή, μέχρι την εξέταση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση τακτικών διοικητικών δικαστηρίων που να έχει κρίνει την νομιμότητα της αναπροσαρμογής

του ύψους του ποσοστού συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη της κοινοπραξίας από παίγνια και του ποσού του Ειδικού Ετήσιου Τέλους.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου **42§§1,2 του ν. 4174/2013** ορίζεται ότι:

«1. Εάν ο φορολογούμενος δικαιούται επιστροφή φόρου, η Φορολογική Διοίκηση, αφού συμψηφίσει τους οφειλόμενους από τον φορολογούμενο φόρο με το ποσό προς επιστροφή, προβαίνει στην επιστροφή της τυχόν προκύπτουσας διαφοράς.

2. Το επιστρεπτέο ποσό καταβάλλεται στον φορολογούμενο εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή έγγραφου αιτήματος του φορολογουμένου, εκτός εάν προβλέπεται μικρότερο χρονικό διάστημα από άλλη διάταξη της φορολογικής νομοθεσίας.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 63 του ν. 2717/1999 (Κ.Δ.Δ.):

«2. Παράλειψη υπάρχει όταν η διοικητική αρχή, αν και υποχρεούται κατά νόμο, δεν εκδίδει εκτελεστή ατομική διοικητική πράξη για να ρυθμίσει ορισμένη έννομη σχέση. Η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας που τυχόν τάσσει ο νόμος για την έκδοση, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, της πράξης αυτής. Στην τελευταία αυτήν περίπτωση (σιωπηρή άρνηση), αν από το νόμο δεν τάσσεται τέτοια προθεσμία, η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή της σχετικής αίτησης στη Διοίκηση. Η κατά τις προηγούμενες περιόδους παράλειψη συντελείται, επίσης, με την έκδοση θετικής διοικητικής πράξης από την οποία συνεπάγεται εμμέσως η βούληση της Διοίκησης να μην προβεί στη ρύθμιση ορισμένης έννομης σχέσης.»

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, μέχρι την εξέταση της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής λειτουργεί στο νομόμόνο ένα καζίνο και αυτό όχι επί του οδικού άξονα, ορθώς ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. έκρινε, βάσει των προαναφερόμενων διατάξεων και εγγράφων, ότι δεν προκύπτει κανένα ποσό για επιστροφή ως αχρεωστήτως καταβληθέν και απέρριψε σιωπηρά το αίτημα της προσφεύγουσας κοινοπραξίας.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης **15/05/2017** και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής τηςμε την επωνυμία «.....», **ΑΦΜ**και **συγκεκριμένα:**

α) ως προς το **πρώτο σκέλος** του αιτήματος σχετικά με το δικαίωμα συμμετοχής του δημοσίου στα μικτά κέρδη παιγνιδιών καζίνο ν.2206/1994 με ποσοστό 35%, απορρίπτεται **ως απαράδεκτη** και

β) ως προς το **δεύτερο σκέλος** του αιτήματος σχετικά με το Ειδικό Ετήσιο Τέλος κατοχής και άδειας λειτουργίας καζίνο απορρίπτεται σύμφωνα με το ως άνω σκεπτικό.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.